

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΔΙΔΑΣΚΕΙ

"Μέγα τό λαλεῖν περί τοῦ Θεοῦ, ἀλλά μείζον τό ἑαυτόν καθαίρειν Θεῷ"

Ὁ Ἅγιός μας, ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ὁ Νοταρᾶς, ὁ ἐκ Τρικάλων τῆς Κορινθίας καταγόμενος, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, τό καύχημα τῶν μοναστῶν, ὁ λῦχνος τῆς εὐσεβείας, τό ἱστόρημα τῆς ἀσκήσεως, ὁ φυγαδευτής τῶν δαιμόνων, ἡ πηγή τῶν παντοειδῶν ἰαμάτων, αὐτήν τήν ἐσωτερική κάθαρση ἀγωνίστηκε σ' ὅλη του τήν ζωή καί ὅταν ἦτο παιδί, καί ὅταν ταξίδευε σέ μακρινούς καί ἁγιασμένους τόπους (Ζάκυνθο, Θεσσαλία, Κρήτη, Κων/πολη, Ἀλεξάνδρεια, Σινᾶ, Ἱεροσόλυμα, Δαμασκό) καί ὅταν ἀσκήτευσίς σπηλιές τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τῆς Ζακύνθου καί τῆς Κεφαλληνίας, παραδομένος στό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἅγιός μας, μέ τήν ὀλοκληρωτική του ξενιτεία μᾶς διδάσκει καί μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἡ πρόσκληση τοῦ Θεοῦ γιά ξενιτεία (ἄφημα εἰς τόν Θεόν καί ἀπομάκρυνση ἀπό τόν ἐγωϊσμό καί τά πάθη μας), ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους μας καί στό καθένα μας ξεχωριστά καί ὄχι μόνον μιά φορά καί μέ ἕναν μόνο τρόπο, ἀλλά κάθε στιγμή καί σέ κάθε γεγονός τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς.

Ἡ ἀρχή καί τό τέλος αὐτῆς τῆς ξενιτείας «τό ἑαυτόν καθαίρειν Θεῷ» εἶναι:

Πρώτον: Ἡ συνειδητοποίηση ὅτι προσπαθώντας νά κορέσουμε τήν «πέινα» μας (τήν λαχτάρα μας γιά κατανόηση, καταξίωση, εἰρήνη, χαρά καί ἀγάπη) τρεφόμεθα μέ τά ξυλοκέρατα τοῦ ἐγωϊσμοῦ τῶν ἀντιπαραθέσεων τῶν μεριμνῶν, τῶν προσκαίρων ἀπολαύσεων καί ἡδονῶν καί τῶν ἀρρωστημένων ἐξαρτήσεων.

Δεύτερον: Τό ξεκίνημα τῆς ἐπιστροφῆς μας γιά τό «Πατρικό σπίτι» ἦτοι τῆς ἀναζήτησης τῆς αὐθεντικῆς μας ταυτότητος ὡς εἰκόνες Θεοῦ, ἀπαιτεῖ ταπείνωση, ἀπλότητα, κατανόηση καί ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας συνανθρώπους καί πρό πάντων εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν Θεόν γιά ὅλα «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν» (μακριά ἀπό μιζέριες καί παράπονα) γιά νά ἀξιωθοῦμε διά πρεσβειῶν τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου Γερασίμου νά βιώνουμε ἀπό τήν ἀρχή αὐτοῦ τοῦ ταξιδείου τῆς ξενιτείας-μετάνοιάς μας, τοὺς καρπούς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ πού δέν εἶναι μακρὰ μας «ἐντός ἡμῶν ἐστί».

http://www.agios-gerasimos.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=64&Itemid=28